

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Chrudimi rozhodl samosoudkyní Mgr. Evou Bačkovskou ve věci žalobce [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci] proti žalovanému [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci], o určení neplatnosti vyloučení člena a o přiznání přiměřeného zadostiučinění,

takto:

- I. Žaloba o určení, že rozhodnutí členské schůze spolku [název žalované] ze dne [datum], o vyloučení žalobce ze spolku je neplatné, že rozhodnutí revizní komise spolku [název žalované] ze dne [datum] o odvolání žalobce proti rozhodnutí členské schůze ze dne [datum] je neplatné, a o uložení povinnosti žalovanému doručit žalobci dopis podepsaný statutárním orgánem žalovaného, a to v tomto znění: „Vážený pane [celé jméno žalobce], dne [datum] jste byl rozhodnutím členské schůze vyloučen z našeho spolku [název žalované]. Protože rozhodnutí o vyloučení je neplatné pro rozpor se zákonem a stanovami spolku, tímto se Vám velmi omlouváme za neoprávněný zásah do Vašich práv způsobený tímto rozhodnutím.“ se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku [číslo] - Kč k rukám JUDr. [jméno] [příjmení], advokáta se sídlem v [část obce a číslo], do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Svou žalobou soudu podanou dne [datum] se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým bude určeno, že rozhodnutí členské schůze žalovaného ze dne [datum], o vyloučení

žalobce ze spolku, je neplatné, dále že rozhodnutí revizní komise žalovaného ze dne

pokračování - 2 - 12C 72/2015

[datum], o odvolání žalobce proti rozhodnutí členské schůze ze dne [datum], je neplatné. Dále má být rozsudkem žalovanému uložena povinnost doručit žalobci dopis podepsaný statutárním

orgánem žalovaného, a to v tomto znění: „Vážený pane [celé jméno žalobce], dne [datum] jste byl rozhodnutím členské schůze vyloučen z našeho spolku [název žalované]. Protože rozhodnutí o vyloučení je neplatné pro rozpor se zákonem a stanovami spolku, tímto se Vám velmi omlouváme za neoprávněný zásah do Vašich práv způsobený tímto rozhodnutím. Žalované má být uloženo uhradit žalobci náklady řízení včetně DPH k rukám jeho právního zástupce. Žalobce tvrdil následující skutečnosti. Žalovaný je spolek, [název žalované], žalobce je vyloučeným členem žalovaného, který se domáhá dle § 242 o.z. rozhodnutí soudu o neplatnosti jeho vyloučení ze spolku (žalovaný). Rozhodnutím členské schůze žalovaného, nejvyššího orgánu žalovaného, přijatým na členské schůzi žalovaného dne [datum], byl žalobce ze spolku (žalovaného) vyloučen. Rozhodnutí členské schůze žalovaného o vyloučení bylo žalobci oznámeno dopisem žalovaného ze dne [datum] nazvaným „Oznámení o vyloučení z mysliveckého spolku Tarabka- [obec]“. Rozhodnutí o vyloučení je konečným rozhodnutím žalovaného ve smyslu § 242 o.z. (k tomu srov. čl. 6 odst. 4 Stanov, které v případě vyloučení člena – na rozdíl od jiných opatření v odst. 1 – nepřipouští možnost odvolat se k revizní komisi žalovaného). Žalobce se přesto snažil řešit věc prioritně bez ingerence soudní moci a z tohoto důvodu oznámil žalovanému nesouhlas s rozhodnutím členské schůze žalovaného. Žalovaný reagoval dopisem ze dne [datum] s označením věci „Odvolání k rozhodnutí členské schůze“, který je podepsán předsedou revizní komise žalovaného. Žalobce rozhodnutí žalovaného o jeho vyloučení ze spolku (žalovaný) napadá z důvodu, že rozhodnutí odporuje zákonu a rovněž stanovám žalovaného. Podle § 239 o.z. neurčily stanovy jinak, může spolek vyloučit člena, který závažně porušil povinnost vyplývající z členství a v přiměřené lhůtě nápravu nezjednal ani po výzvě spolku. Výzva se nevyžaduje, nelze-li porušení povinnosti odčinit nebo způsobilo-li spolku zvláště závažnou újmu. Podle čl. 6 stanov žalovaného „Člena, který hrubě nebo opětovně do jednoho roku po uložení opatření dle odstavce 2 porušil členskou povinnost, nebo který porušil právní předpisy o myslivosti, zbraních a střelivu, ochraně přírody, apod. může členská schůzce na návrh výboru vyloučit ze sdružení.“ Platná právní úprava navazuje na dřívější právní úpravu, pročež je použitelná rozhodovací soudní praxe vyšších soudů v řešení předmětné otázky vyloučení člena sdružení (nyní spolku). Podle ustálené soudní praxe i komentářové literatury tak nadále platí, že rozhodnutí o vyloučení člena spolku musí být řádně odůvodněno tak, aby bylo přezkoumatelné, pro jaká porušení členských povinností byl člen spolku vyloučen a zda se jedná o hrubé porušení členských povinností. Pro posouzení, zda je možno členovi sdružení uložit nejpřísnější opatření - vyloučení, je rozhodující intenzita (závažnost) porušení povinnosti člena. To znamená, že musí jít o takové porušení povinnosti, které by bylo možno kvalifikovat jako hrubé (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 1. 2009, sp. zn. 28 Cdo 1785/2008). Obdobnou problematikou se Nejvyšší soud ČR zabýval též ve svém rozhodnutí ze dne 28.3.2007, sp. zn. 28 Cdo 2895/2004. Závažnost porušení povinnosti je přitom rozhodujícím faktorem pro přípustnost vyloučení člena spolku. Intenzitu porušení povinnosti je třeba posuzovat se zřetelem ke konkrétním okolnostem věci. Vyloučení je nejpřísnějším sankčním opatřením vůči členu spolku. Je proto nutno pečlivě zvažovat všechny skutečnosti, aby bylo možno na závěr o závažném porušení povinnosti členem spolku odůvodněně usuzovat. V návaznosti na vše shora uvedené žalobce namítá, že se z rozhodnutí o vyloučení (a ani ze sdělení revizní komise žalovaného) se nepodává i) jakým konkrétním jednáním se měl žalobce dopustit tvrzeného, porušení čl. 3, 4, a 8 provozního řádu MS“ (tedy zcela absentuje vymezení skutku, pro nějž byl žalobce vyloučen) ani ii) jakými úvahami byl

žalovaný veden, pokud učinil závěr, že porušení povinnosti lze kvalifikovat jako porušení

pokračování - 3 - 12C 72/2015

„hrubé“ (tedy zcela absentuje odůvodnění závěru, že k tvrzenému porušení došlo v intenzitě odůvodňující použití nejpřísnějšího sankčního opatření ve vztahu k členu spolku). Vzhledem k tomu je rozhodnutí žalovaného (i rozhodnutí revizní komise žalovaného) nepřezkoumatelné a tedy odporující zákonu (i stanovám). Žalobce se pokoušel vyřešit shora popsanou situaci smírně rovněž v další komunikaci, kdy žalovanému a členům žalovaného zaslal ještě před podáním žaloby

výzvu ke smírnému řešení sporu ze dne [datum], kdy žádal nápravu nastalé protiprávní situace způsobené žalobci, jinak nebude-li mu ve lhůtě vyhověno, hodlal uplatnit svůj nárok prostřednictvím žaloby u soudu. Žalovaný [datum] takové mimosoudní vyřešení věci odmítl. Kromě neplatnosti rozhodnutí o vyloučení žalobce ze spolku (žalovaný), je navrhováno žalobcem z opatrnosti, aby soud rozhodl rovněž o neplatnosti rozhodnutí revizní komise žalovaného. A to i přes to, že jde o věc, kde odvolání k revizní komisi žalovaného není přípustné (k tomu srov. shora citovaný čl. 6 odst. 4 Stanov), Nezákonné vyloučení žalobce ze spolku objektivně představuje porušení práva žalobce vykonávat svá práva plynoucí z členství ve spolku jako základního členského práva, přičemž současně jde o porušení tohoto práva závažným způsobem, neboť nezákonné vyloučení žalobce ze spolku objektivně představuje závažný způsob porušení práva. Žalobci v důsledku shora uvedených skutečností náleží právo na přiměřené zadostiučnění. V posuzované věci považuje žalobce za přiměřený způsob zadostiučnění písemnou omluvu žalovaného, uvedenou v petitu žaloby.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby v celém rozsahu a uložení povinnosti žalobci k náhradě nákladů řízení žalovaného. Předně se žalobce se svou žalobou domáhá určení neplatnosti vyloučení člena spolku (v souvislosti s čímž se též domáhá přiznání přiměřeného zadostiučnění), přičemž žalobce své domnělé právo dovozuje z toho, že podle jeho názoru nebylo rozhodnutí o vyloučení člena spolku, resp. žalobce, odůvodněno s poukazem na Komentář k Občanskému zákoníku, C.H. Beck, Obecná část. 1. vydání 2014, s. [číslo]. K uvedenému žalovaný však zdůrazňuje, že žalobce zcela účelově nepopsal skutkový základ rozsudku Nejvyššího soudu sp.zn. 28 Cdo 2976/2010, na který daný text poukazuje, neboť jinak by bylo zřejmé účelové okleštění textu komentáře, že člen spolku nemůže být vyloučen bez uvedení důvodu. V daném rozsudku byl totiž řešen následující skutkový stav: „Žalobce byl po této změně stanov vyloučen na základě hlasování, a to 50 hlasy pro vyloučení (z 55 hlasujících), přičemž důvod vyloučení není uveden v zápise ze schůze a v notářském zápise je k této věci (bod 9 programu schůze) popsána diskuse k navrženému vyloučení, nikoliv však relevantní ustanovení stanov či důvod vyloučení. Vyloučení pak nebylo žalobci oznámeno samostatně písemnou formou. Změnu stanov občanského sdružení vzalo Ministerstvo vnitra ČR,, na vědomí“ dne [datum] Z uvedeného je zřejmé, že žalobcem zmiňovaný rozsudek nelze na předmětný případ vůbec aplikovat a to z níže uvedených důvodů. Na den [datum] byla svolána schůze žalovaného, přičemž žalobce byl s ohledem na program jednání opětovně vyzván prostřednictvím elektronické pošty, aby se dané schůze zúčastnil, tedy aby využil prostoru k tomu, aby hájil svá členská práva a vyjádřil se k okolnostem, které zakládají důvod k jeho vyloučení ze spolku; uvedeného však žalobce nevyslyšel, resp. svého práva na obhajobu nevyužil. Uvedenému jednání schůze žalovaného předcházela schůze výboru žalovaného, na jejímž jednání bylo zrekapitulováno jednání žalobce a konstatováno, že se žalobce dopustil hrubého porušení svých členských povinností, navíc jednáním, které porušuje i právní předpisy o myslivosti, konkrétně zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen,, zákon o myslivosti“), a tedy skutečně nezbývá jinak, než na daném návrhu-odvolání žalobce setrvat. Jak ze zápisu ze schůze žalovaného konané dne [datum] vyplývá, tak žalovaný seznámil členy s důvody, pro které má žalovaný za to, že žalobce se dopustil hrubého porušení členských povinností, a jak vyplývá z textu zápisu

pokračování - 4 - 12C 72/2015

ze schůze, podřadil žalovaný popsané (v zápisu uvedené) skutky, kterými žalobce hrubě porušil své povinnosti, a to i protizákonným jednáním, pod jednotlivé články (3., 4. a 8.) Provozního řádu žalovaného, kterým jsou všichni členové spolku vázáni a je jim znám. Uvedené bylo žalobci následně oznámeno písemně, a to srozumitelným způsobem, nevzbuzujícím pochybnosti skutkové ani formální. K popření argumentace žalobce, o níž opírá žalobce svůj názor, že odvolání žalobce je neplatné, nutno poukázat dále na fakt, že právní praxe nijak nepopírá to, že významné rozhodnutí učiněné nejvyšším spolkovým či zastupitelským orgánem předpokládá písemnou formu, přičemž obsah rozhodnutí je možné dovodit ze zápisu o zasedání tohoto orgánu. Pokud by žalobce netušil,

oč v dané věci jde, jistě by zaujal obranu tomu svědčící, avšak z elektronické pošty ze dne [datum] lze dovodit, že žalobce nejprve nijak nezpochyboval své vyloučení, tedy nezpochyboval ani jeho relevantnost, když k výzvě odevzdání povolenky k lovu, plomby a lístku o původu zvěře (v návaznosti na jeho vyloučení) odpověděl, že povolenku odevzdá osobně. A stejně tak lze důvodně přisvědčit tomu, že pro žalobce důvody vyloučení byly hmatatelné i s poukazem na to, že se žalobce odvolal k Revizní komisi žalovaného. Přestože odvolání bylo učiněno pouze prostou elektronickou formou bez elektronicky zaručeného podpisu a přestože hrubé porušení žalobce nezakládá gesci Revizní komise žalovaného, tato se jala aktivity a celou záležitost přezkoumala (vyžádané dokumenty, výslech svědka pana [jméno] [příjmení]), přičemž dospěla k jednoznačnému závěru, že žalobce svým jednáním porušil čl. 3.,4. a 8. provozního řádu a tím, že jeho jednání naplnilo znaky porušení § 49 zákona o myslivosti a s ohledem na tato hrubá porušení poukázal na čl. 18 provozního řádu a ve spojení zejména s čl. 3, 5., 6. a 7. Stanov shledal, že vyloučení člena ze spolku, resp. žalobce, bylo po právu. K vyloučení žalobce ze spolku došlo pro jeho hrubé porušení povinností, ba navíc zákonných, zcela po právu, tímto právním jednáním žalovaného tedy ani nemohlo dojít k porušení žalobcova členského práva. Skutečnosti, které vedly žalobce k podání této žaloby, nesplňují charakter sporu ve smyslu § 242, potažmo § 261 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Žalovaný posléze doplnil, že jak vyplývá ze Zázpisu ze schůze žalovaného konané dne [datum] v hotelu [příjmení], žalobce na členské schůzi byl osobně přítomen, a tedy i on svými smysly vnímal přednes (odcitovaný z přípravy předsedy žalovaného, která je přiložena k důkazu - Odůvodnění bodu 1 programu členské schůze žalovaného) předsedy žalovaného k bodu týkajícího se projednání porušení povinností žalobce vyplývajících jednak z Provozního řádu žalovaného pro rok 2013 [číslo] a jednak ze samotného zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů. Z projevu předsedy žalovaného vyplývá, že tento označil, ostatně tak jako na schůzi výboru žalovaného, povinnosti, které žalobce porušil svým jednáním, které bylo taktéž popsáno, a navíc podloženo fotografiemi z tzv. fotopastí, které byly na členské schůzi přítomným ukázány, a žalobci byla dána možnost, aby se k nim vyjádřil. Předseda žalovaného tak přítomným prokázal, že žalobce o vánočních svátcích, tedy v zimním období, stopoval černou zvěř, přičemž lovil mimo čekanou a ulovil 2 kusy černé zvěře, a to navíc za asistence psů, což je v rozporu s vnitřními předpisy, když psi nesmí být používáni k naháňce. Dále bylo zdůrazněno, že žalobce svým jednáním hrubě porušujícím [ulice] řád žalovaného, zcela vědomě porušil zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, když ani jeden z ulovených kusů neměl plombu. To s poukazem na ustanovení § 49 zákona o myslivosti, ve kterém je stanoveno, že každý kus ulovené nebo nalezené zužitkovatelné zvěře spárkaté musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou; zučtovatelné plomby vydává uživatelům honiteb orgán státní správy myslivosti. O tom, že porušení tohoto ustanovení zákona o myslivosti bude zcela nesporně považováno za hrubé porušení vnitřního řádu byl žalobce zpraven i emailem ze dne [datum], ve kterém byli členové žalovaného vyzýváni k vyzvednutí povolenek k lovu a plomb s tím, že byli všichni upozorněni na to,

pokračování - 5 - 12C 72/2015

že, „lov bez platné povolenky k lovu a plomby bude považován za hrubé porušení vnitřního řádu“. Tedy o úmyslném a hrubém porušení zákona o myslivosti ze strany žalobce nemůže být pochyb i s odkazem na evidenci vydávaných plomb ze strany hospodáře žalovaného, když z jejího obsahu vyplývá, že žalobce nafasoval dne [datum] jednu plombu, kterou však ztratil. To však žalobci nebránilo v tom, aby přesto lovil a navíc i vícero kusů než by pokryla i nafasovaná plomba, kterou ulovený kus stejně ani pro její ztrátu neoznačil. Toto pak muselo být řešeno tím, že až dodatečně byla žalobci vydána plomba a touto byl označen daný kus. O tomto počínání žalobce může vypovídat předseda žalovaného [jméno] [příjmení], a hospodář žalovaného [jméno] [příjmení]. Shora uvedenému projevu byli přítomni členové žalovaného navrhovaní jako svědci. Vyloučení žalobce bylo řádně zdůvodněno. Zápis je pouze formálním zachycením průběhu, přičemž rozhodující pro posouzení není, zda je zdůvodnění slovo od slova zachyceno v zápisu, nýbrž zda

se z hlediska materiálního skutečně žalobci dostalo jednoznačné zdůvodnění. Průběh schůze, jakož i počínání žalobce v rámci uvedeného sdružení mohou potvrdit svědci.

Žalobce [datum] namítal, že došlo procesně – formálně k zásadním pochybením, která byla určující i pro vadnost rozhodnutí o vyloučení žalobce ze spolku. Podle žalobce nemohla členská schůze o vyloučení žalobce vůbec jednat, když tento bod programu nebyl uveden v pozvánce, jak ukládá čl. 7 stanov. Zde se žalobce dovolává plánu schůzí na rok. Zařazení nového bodu do programu by muselo být oznámeno všem členům žalovaného při respektování lhůty 8 dní před konáním schůze podle čl. 7 stanov. Dále žalobce namítá, že ve věci vůbec nebyl učiněn návrh na vyloučení žalobce ze spolku, který by splňoval požadavky vyplývající ze stanov a z právní úpravy spolku v občanském zákoníku. Návrh měl být písemný, měl obsahovat vylíčení okolností, které osvědčují důvod pro vyloučení člena spolku. Dle stanov musí návrh na vyloučení člena projednat výbor, který když shledá hrubé či opětovné porušení v jednom roce od uložení opatření porušení, může podat návrh členské schůzi ohledně vyloučení. Mělo-li být součástí programu členské schůze hlasování o vyloučení žalobce ze žalovaného, bylo nutné, aby před zařazením tohoto bodu do programu schůze vůbec existovalo rozhodnutí výboru o tom, že výbor podá členské schůzi návrh na vyloučení žalobce ze sdružení. S rozhodnutím výboru, jakož i s písemným návrhem výboru na vyloučení žalobce nebyl žalobce nikdy seznámen. Rozhodnutí výboru nemohlo být učiněno tak, aby bod vyloučení žalobce ze žalovaného byl zařazen na program jednání schůze [datum] při dodržení lhůty dle čl. 7 Stanov, žalobce tak neměl dostatek prostor k realizaci svých práv podle § 240 odst. 2 obč. zák.. Rozhodnutí výboru bylo přijato až těsně schůzí. Dle zápisu z výborové schůze výbor neprojednal konkrétní písemný návrh na vyloučení žalobce s uvedením jasného vymezení skutku, který je žalobci kladen za vinu, ale dokonce ani výbor sám nepřijal návrh, který by se požadavkům na specifikaci skutku byl jen blížil. S obsahem zápisu nebyl ani nikdo seznámen a to ani na schůzi z [datum], žalobce se o jeho existenci dozvěděl až ze soudního spisu. Ohledně e-mailu z [datum] žalobce tvrdí, že mohl on i ostatní členové žalovaného pouze spekulovat, co může pan [jméno] [příjmení], s nímž měl žalobce předchozí osobní spor kvůli odstřelu dvou poraněných divočáků, na které narazil při pravidelné pochůzce. Žalobce reagoval [datum], kdy své pochybení vylučoval. Jedinou informací pro žalobce byl e-mail z [datum] a to rovněž nebylo ve lhůtě podle čl. 7 stanov. Žalobci není stále jasné, k jakým konkrétním skutkům probíhalo hlasování členské schůze o jeho vyloučení, i v zápise o schůzi chybí uvedení času a místa jednání, označení jakéhokoli důkazu, které by porušení povinností žalobce prokazovalo, v rozhodnutí o vyloučení není ani uvedení intenzity údajného porušení. Argumentace žalovaného, že žalobci i jiným osobám mělo být rozhodnutí a jeho důvody hmatatelné je podle žalobce nepřipadná. Chybějící obsah

pokračování - 6 - 12C 72/2015

právního jednání (včetně rozhodnutí), které má být vyjádřeno v písemné formě, zachyceno na listině a opatřeno podpisem oprávněné osoby, nelze takovou argumentací zhojit. Žalobce dále namítá kromě formálních vad i nedůvodnost, neboť se porušení článků 3., 4. a 8. nedopustil. Podle žalobce odstřel dvou divočáků byl zcela důvodný kvůli zraněním, jednalo se o střelná zranění evidentně staršího data, a rovněž kvůli tomu, že za takové situace byli nebezpeční jak pro žalobce, tak pro jiné osoby. Šlo o dvě situace obdobného charakteru z [datum] a z [datum]. Žalobce pochůzku prováděl se svými psy, kteří jsou speciálně cvičeni na rozpoznání poraněné zvěře a to byl i důvod, proč psi na poraněnou zvěř zareagovali (i když žalobce vůbec neměl v úmyslu dohledávat jakoukoli zvěř) žalobce ji následně legitimně odstřelil. Podle žalobce jde o zcela zástupný důvod ze strany [jméno] [příjmení] a případně některých dalších osob, kdy skutečným důvodem bylo řešení osobních neshod a snaha se žalobce zbavit. Tomu odpovídá i SMS zpráva v reakci na žalobcem uváděnou nesmyslnost obvinění, „ [jméno], tys nepochopil, že tě tu nikdo nechce?“ Žalobce namítá i to, že zápis ze schůze neodpovídá skutečnosti, jak namítal již v e-mailu z [datum], poukazuje na to, že mu na jednání byly kladeny za vinu skutečnosti, které jsou jiné, než ty, které byly následně uvedeny v zápise (např. jakási záležitost týkající se p. [příjmení] a řada

dalších). Žalobce si není vědom, že by ani v souvislosti s těmito dalšími skutečnostmi z jeho strany došlo k jakémukoli porušení jeho povinnosti.

Při jednání [datum] žalobce uvedl, že žalovaný ve vyjádření specifikoval další důvod pro vyloučení žalobce, který není obsažen v zápise o členské schůzi z [datum] – označování zvěře spárkaté po ulovení, nalezení nebo dohledávce nesnímatelnou plombou - jde tak o nadbytečná tvrzení ve vztahu k projednávané věci.

Žalovaný ohledně doplnění tvrzení žalobce [datum] namítal, že jde o zásadní rozšíření žalobních tvrzení, kdy kromě formálních vad původně uplatňovaných, jsou uplatňovány i nedostatky projednání porušení povinností ve výboru a další. Tyto nové argumenty jsou vznášeny až po prekluzivní zákonné lhůtě 3 měsíců od doručení rozhodnutí. Žalovaný odkazoval na rozsudek NS ČR 21 Cdo 2502/2000, navrhol nepřipustění změny žaloby soudem. K podstatě vyjádření žalobce žalovaný uvedl, že žalobcova tvrzení jsou v rozporu, když jednou tvrdí, že se mohl podle pozvánky jen dohadovat, o jaké porušení povinností ze strany žalobce má jít, zároveň však reagoval e-mailem z [datum] E-mailem z [datum] žalobce detailně reagoval na průběh schůze, ač se zápisem samotným nebyl seznámen. Z písemného přednesu předsedy členům výboru, který se celý na schůzi četl, byl žalobce seznámen se všemi důvody pro jeho vyloučení a to včetně plombování. Hlavním posláním žalovaného je společný výkon práva myslivosti na honebních pozemcích, pro zachování tohoto je nezbytné se řídit příslušnými právními předpisy, rozhodnutími a pokyny příslušných orgánů státní správy, jinak by mohlo dojít k zásadnímu narušení rovnováhy ekosystému. Tvrzený nedostatek zdůvodnění vyloučení žalobce není opodstatněný, sám žalobce u projednání byl, důvody mu byly sděleny, k tomu usnesení NS ČR 28 Cdo 326/2009, kdy nelze rozhodnutí orgánu občanského sdružení nelze posuzovat jen podle měřítek kladených na právní úkon v oblasti veřejného práva, je žádoucí zohlednit též zamýšlený obsah rozhodnutí, třeba i ne přesně vyjádřený. Opačný závěr by nepřipustně zasahoval do autonomie spolku a do jeho práva na samosprávu, což lze orgány státu pouze ve výjimečných případech. Ostatně podle žalovaného žalobce své vyloučení nejprve nijak nezpochyboval, když [datum] e-mailem odpověděl, že povolenku odevzdá osobně. Co se týče plombování je zápis pouze formálním zachycením členské schůze a nemusí v něm být uvedena každá skutečnost či detail, zásadní je, co bylo skutečně projednáno. žalobce reagoval

pokračování - 7 - 12C 72/2015

[datum] v 11,26 hodin na obsah jednání členské schůze, ač neznal obsah zápisu členské schůze. Soud nezkontroluje formální správnost zachycení obsahu provedeného zápisu. Na schůzi se prokazatelně četl písemný přednes předsedy žalovaného ke členům výboru v celé délce, z něhož je patrné, že žalobce byl seznámen se všemi důvody svého vyloučení včetně porušení povinnosti plombovat ulovenou zvěř, která je uložena § 49 odst. 1 zákona o myslivosti. Předseda žalovaného doplnil, že za celých 20 let žalobce nepřivezl do lesa zvěři ani zrníčko, ani stéblo, nezatloukl jediný hřebík, nebyl na jediné brigádě. Žádné osobní spory se žalobcem nejsou předsedovi žalovaného známy. O svátcích [číslo] a [číslo] se prasata neloví, jsou svátky, [datum] byla nahánka. Žalobce ale [datum] lovil s pomocí psů, výstřel slyšel předseda se svými zet'áky [číslo], když byli v lese krmít, bylo jim jasné, že to byl žalobce, ten ale nebral telefon a za hodinu volal, že slovil sele a nemá plombu, tak ho zavezl k předsedovi a zet'ák předsedy ho oplomboval. Sele mělo být poraněné podle žalobce, ale to byl nesmysl, protože poslední nahánka byla tři neděle zpátky, sele mělo čerstvě ustřelený ryj a bylo v plné kondici. S takovým zraněním by tři neděle nepřežilo. Ten den odpoledne žalobce slovil srnu, měl slovit srnče, ale po telefonické domluvě s hospodářem slovil srnu, musel ji opět oplombovat zet'ák předsedy. [datum] dopoledne žalobce volal, že slovil dospělého kňoura a že potřebuje sehnat vlek na jeho odvoz, předseda ho sehnal a jel pro něj a opět ho musel oplombovat on. Podle žalobcova e-mailu byl žalobce doplňovat krmivo a feny byly puštěny na volno a 50m od krmelce zvedly dospělé kus zvěře, což je zakázáno v provozním řádu. Pokud by bylo možno chodit se psy na volno do lesa, byl by tam předseda žalovaného jako duchodce denně a zvěř by se rozutekla a myslivci by neměli v budoucnu co lovit, proto je to zakázáno. Kýta u

divočáka nebyla prostřelená, byla na ní 4 cm široká řezná ranka, o které žalobce vůbec nevěděl a přišel na ni, až když stanoval prase a volal předsedovi, aby se přijel podívat, že je prase poraněné. Viděli to i ostatní myslivci. Žalobce již nějakou dobu napadá hospodáře, třeba na listopadové schůzi, že neumí spočítat odlov zvěře a přitom žalobce nezná základní kritéria. Že je snaživý bez zkušeností žalobce o hospodáři šířil mezi ostatní myslivce, třeba ohledně muflonů nebo divokých prasat, ale žalovaný muflony nemá ve stavu a musí o odlov žádat. Řešilo se to i na schůzi [datum], kde nedokázal žalobce svá tvrzení vysvětlit a hospodáři se nakonec omluvil. Žalobce v e-mailu tvrdil, že šoulal po lese, což se chodí se psem u nohy jako disciplína u barvářských zkoušek. Že psi žalobce zdravou zvěř nehoní je nesmysl. Žalobce poukazoval na to, že za vyloučením žalobce ze žalovaného stojí jiné důvody, než ty uvedené v zápise o schůzi. Chození po lese se psy na volno není podle žalobce zakázáno v člancích 3,4 a 8 provozního řádu. Je rozdíl jít se psem na lov a nebo jít se psem do lesa na volno. I kdyby žalobce do lesa se psy na volno šel, a cosi porušil, není to porušení takové intenzity, které by zakládalo důvody pro vydání napadeného rozhodnutí. Co se týče údajné osobní nenávisti předsedy žalovaného k žalobci, téměř na každé schůzi byly podávány poslední dobou návrhy na vyloučení žalobce ze žalovaného, nepodával je předseda, ale jiný člen, předseda je nechával vyšumět, sám návrh nepodal. Žalobci nepopřál, byť je členem řádu Sv. [jméno], protože žalobce skolil zvěř zakázaným způsobem, má za to, že by sv. [jméno] urazil.

Z výpisu ze spolkového rejstříku byla ověřena subjektivita žalovaného, který je zapsán v tomto rejstříku od [datum], vznikl [datum]. Podle spolkového rejstříku došlo od doby podání žaloby ke změně názvu a sídla žalovaného z původního [název žalovaného], [obec], [ulice a číslo], na Myslivecký spolek Tarabka [obec], [obec], [ulice a číslo], a to dnem zápisu [datum]. Soud změnu názvu a sídla reflektoval.

Ze stanov mysliveckého sdružení Tarabka [obec] z [datum] bylo zjištěno, že členství zaniká úmrtím člena, vystoupením na základě písemného oznámení předsedovi

pokračování - 8 - 12C 72/2015

a vyloučením. Člena, který hrubě nebo opětovně do jednoho roku po uložení opatření (výtka, dočasné omezení lovů spárkaté zvěře či omezení stanoveného individuálního výsledku z mysliveckého hospodaření nebo jiných členských výhod) porušil členskou povinnost, nebo který porušil právní předpisy o myslivosti, zbraních a střelivu, ochraně přírody apod. může členská schůze na návrh výboru vyloučit ze sdružení. Vyjma vyloučení se může člen odvolat proti uloženému opatření revizní komisi mysliveckého sdružení do 15 dnů. Porušení povinností s účinky vyloučení nelze projednat, jestliže uplynula doba jednoho roku ode dne, kdy k porušení došlo. Článek 3 stanov uvádí, že podrobnosti o činnosti sdružení upraví provozní řád. Podle čl. 5 odst. 2 stanov je povinností člena sdružení mimo jiné plnit ustanovení stanov a provozního řádu, zdržet se jednání, které by poškozovalo zájmy sdružení plnit rozhodnutí členské schůze a pokyny výboru. Podle článku 3 odst. 3 další podrobnosti o činnosti sdružení upraví provozní řád. V článku 7 odst. 1 stanov je uvedeno, že členská schůze je svolávána výborem (písemně, elektronicky apod.) alespoň 8 dní před jejím konáním, v pozvánce musí být uveden program. Podle čl. 7 odst. 4 stanov je členská schůze usnášeníschopná, je-li přítomna alespoň polovina členů, k vyloučení člena je třeba souhlasu poloviny všech členů sdružení.

Z provozního řádu žalovaného 2013 [číslo] soud zjistil, že [datum] členové žalovaného jako dobrovolného sdružení pravodátných myslivců dobrovolně souhlasili, že se budou řídit stanovami a vnitřním řádem. Bod 3 stanoví, že povinností každého člena žalovaného je v zimním období nestopovat černou zvěř, z rozhodnutí hospodáře nebo výboru žalovaného může být provedeno obeznání pro potřeby žalovaného tj. před plánovaným honem, k získání zvěřiny pro tombolu event. jiný účel. Bod 4 stanoví, že černá zvěř smí být v honitbě žalovaného individuálně lovena pouze na čekané. Bod 8 stanoví, že se zakazuje úmyslně honit zvěř se psem, pouze při povoleném výcviku nebo na naháňkách a honech. Pro výcvik psů budou stanoveny úseky.

Z e-mailu [jméno] [příjmení] - mysliveckého hospodáře a [jméno] [příjmení] – předsedy žalovaného bylo zjištěno, že žalobci [datum] v 19,00 hodin zaslali jménem žalovaného e-mail, kde žalovanému oznamují, že [datum] na schůzi žalovaného bude projednáváno hrubé porušení Vnitřního řádu a Stanov žalovaného žalobcem a jeho případné potrestání, a proto se předseda a hospodář domnívají, že přítomnost žalobce na schůzi je důležitá a pokud se nedostaví, bude porušení projednáno bez něj. Na to žalobce reagoval [datum] s tím, že si není vědom hrubého porušení stanov, psi dohledali postřelené divočáky, což dokladoval i předsedovi, šlo již o druhého postřeleného divočáka, do likvidace zvěřiny byla postřelení vidět, jedno prase mělo ustřelený ryj a druhé postřelenou kýtu, oba prokazatelně staře. Osobní prospěch žalobce z toho byl vyloučen, když žalobce kusy dal žalovanému. Žalobce krmí, nabídl zajištění krmiva, nabídl stavbu kazatelen, žebříků, péči o další zařízení. Dopředu hlásil hospodáři, že na schůzi nemůže přijet, na ples dorazí a bude dělat, co vyplyne ze schůze. Žalobce psal, že se snažil aktivně zapojit, nevyvolávat rozbroje, ale nejde to a nenechá se nesmyslně obviňovat, pokusí se proto na schůzi přijet. Dne [datum] žalobce e-mailem sdělil na e-mailu členům žalovaného, že své vyloučení považuje za neoprávněné a nezdůvodněné, nedopustil se ničeho, co by stanovám odporovalo a výstup předsedy žalovaného a MUDr. [příjmení] považuje za osobní útok a systematickou šikanu a omezování své osobní svobody. Jako důkaz uváděl, že mu předseda žalovaného při odevzdání divočáka nepopřál dle zvyků úspěšný lov, při ulovení srny nepopřál ani lovu zdar a první slova byla, že tomu nerozumí, proč ulovil srnu, stejně tak jako u posledního kusu žalobci nepopřál lovu zdar a jen ho slovně napadl. Jak vyplynulo ze schůzi, několikrát se kvůli žalobci měnily

pokračování - 9 - 12C 72/2015

stanovy, aby se našel důvod, jak žalobce vyloučit, přestože do honitby nechodil. Žalobce se podívoval nad tím, že je na něj jiný pohled než na ostatní, že někdo nechodí a nic se neděje, u něj se to při každé příležitosti řeší, ačkoli on platí členství, dává ceny do tomboly, postavil kazatelny a žebříky a byl i na některých brigádách. Žalovaného zakládal i on a chodil pro podpisy, pomáhal i otec žalobce a další lidé. Nebyly předloženy žádné konkrétní důkazy o tom, že procházel houštinou. Emotivní obvinění bylo vedeno v rovině nepodložených obvinění. Žalobce žádal o fotografie stop v houštinách a konfrontaci na místě. Časově je vyloučeno vše, co uvádí ve vykonstruovaném obvinění. Postřelené dva kusy černé zvěře ulovil žalobce v různé dny, zastavily je žalobcovy feny bavorských barvářů určených na dohledávku. Praktickou ukázkou je možné prokázat, že zdravou zvěř žalobcovy feny nepronásledují, mají zkoušky pro loveckou upotřebitelnost. [příjmení] záměr žalobce dokládá, že zvěř nahlásil neprodleně. Sele mělo ustřelený ryj, bylo odevzdáno do dvou hodin. Druhý kus střílel žalobce při doplňování krmiva, kdy feny byly puštěny navolno a ve vzdálenosti 50 m od krmelce zvedly dospělý kus černé, který šel pomalu a při stahování bylo prokázáno poranění. Poranění viděl [jméno] [příjmení], [jméno] [celé jméno žalobce] a [jméno] [příjmení]. Předseda žalovaného odmítl ukázkou místa zálehu divočáka a průběhu celé události. Podle snímku z fotopasti žalobce evidentně šoulal. Že pronásledoval další kusy vylučuje prodleva od výstřelu k odevzdání střeleného kusu. Žalobce hodlá řešit pomluvu, že si bral do honitby nelegálně hosty, pana [příjmení], toho osobně nezná, nepřáteli se s ním, nikdy ho nepozval na žádnou dohledávku, loveckou akci ani na lov. V zápisu ze schůzi z minulých let proběhla debata na toto téma a bylo při emotivní výměně názorů uvedeno, že kvůli tomu byl změněn provozní řád a bylo projednáváno vyloučení. Žalobce má za to, že je negativně hodnocen na základě něčeho, co není pravda. Pan Kľofanda by to měl před svědky osobně popsat, protože jde o pilíř obvinění žalobce. Hlasování podle žalobce neproběhlo korektně, protože bylo ovlivněno zkreslenými informacemi, emotivním výstupem a neoprávněnými obviněními. První kus měl ustřelený ryj a předseda potvrdil, že postřelených a nedohledaných kusů bylo víc. Co se týče zesměšnění hospodáře, ten je snaživý, ale ne s dostatečnými zkušenostmi, což dokládá neznalost toho, jak po skončení lovu uložit zvěř, vypisování povolenek k lovu atd.! V honitbě žalobce nelovil z pracovních důvodů více jak 7 let. Přestože žalobce vše zradil a vyplašil celý revír, druhý den se černá ulovila a to i v tom úseku a lovila se i následně. Vše je podle žalobce v osobní rovině a bylo připraveno

včetně lístků pro tajnou volbu. Osobní nenávisť pana [příjmení] k žalobci a jeho tátovi je známá. Na celou záležitost si žalobce najme právníka a odvolá se k ČMMJ v okrese [obec] a při neúspěchu i do [obec]. Pomluvy bude řešit i u občanskoprávního soudu. Z e-mailové korespondence mezi mysliveckým hospodářem žalovaného a žalobcem soud zjistil, že [datum] byl žalobce vyzván k odevzdání povolenky k lovu [číslo] plomby a lístku o původu zvěře do [datum] v souvislosti s vyloučením žalobce z [název žalovaného], na což žalobce [datum] reagoval s tím, že povolenku odevzdá osobně a za ztrátu plomby se omlouval. E-mailem z [datum] žalobce odpovídal na e-mail, "zápis ze schůze", kde žádal o diktovaný záznam, když měl za to, že zápis neodpovídá průběhu jednání, vše hodlal řešit za pomoci právníka. Žalobce napadal [jméno] [příjmení], že odměnou za to, že proti jeho pasivitě žalobce nikdy nic nenamítal, byl klíčovým hlasem, který se dostavil na schůzi po x...letech. Řeč předsedy žalovaného byla vedena tak, že se žalobce nedívá těm hlasům, jenže to byla lež, což žalobce prokáže a pan [příjmení] musí dokázat, že to tak bylo. Jedná se čistě o osobní mstu a šikanu jednoho člověka, který se nebojí z očí do očí řešit problém. Ze SMS zprávy [příjmení] [příjmení] [číslo] z [datum] 20:17 bylo zjištěno, že je uložena v telefonu Samsung v tomto znění: [příjmení] [příjmení], me vyloučení považují za nespravedlivé. Odvolám se a budu požadovat materiální podklady a ne smyslná obvinění. [příjmení] resit i zmínovaného pana [příjmení] jsi mne před celým kolektivem a na to jsou stanovy. Toho pana neznam

pokračování - 10 - 12C 72/2015

a to ovlivnilo hlasování. [obec]. Odpověď z [datum] byla: Radíme, tys nepochopil, že tě tu nikdo nechce? (trapný)

Ze zápisu ze schůze žalovaného z [datum] bylo zjištěno, že v průběhu schůze byla členská základna seznámena s hrubým porušením provozního řádu žalovaného žalobcem, který porušil články 3., 4. a 8. když samostatně za pomoci psů ulovil dva divočáky, což uvedené články výslovně zakazují, dále sledoval zvěř pomocí psů v předvečer společného honu. Některé přestupky žalobce přiznal, některé odmítá jako nepravdivé, přestože jsou podloženy důkazy. Dále předseda vytkl žalobci znevěrohodnění hospodáře a sčítání zvěře, jakož i pomluvu, že se v honitbě jezdí terénními vozy od posedu k posedu, dokud se něco neuloví. Hospodář se žalobce omluvil. K návrhu předsedy bylo hlasováno tajným hlasováním o vyloučení žalobce ze spolku. Výsledky tajného hlasování byly: 8 pro vyloučení, proti 6, z čehož tři byly započteny za nepřítomné [jméno], Kábeleho a J. [celé jméno žalobce], 1 neplatný hlas-nevyplnění volby. Žalobce byl přítomen na schůzi dle zápisu. Žalobce byl nadpoloviční většinou vyloučen ze spolku-žalovaného. Ze zápisu z výborové schůze žalovaného z [datum] v 17.30 hodin bylo zjištěno, že byli přítomní seznámeni s hrubými prohřešky žalobce proti provoznímu řádu žalovaného a to v bodech 3,4,8 a zákona 449/2001 Sb., kdy dále uvedl myslivecký hospodář, že zvěř ulovená žalobcem nebyla označena plombou a po ulovení prvního prasete a jednoho kusu srnčí na dotaz, proč tomu tak je, žalobce odpověděl, že plombu má někde v [obec]. Byla mu poskytnuta možnost vyzvednutí náhradní plomby, kterou však nevyužil. Členové výboru i revizní komise se seznámili s důkazy o chování žalobce a vzhledem k závažnosti prohřešků se výbor dohodl, že navrhne schůzi žalovaného v tajném hlasování vyloučit žalobce ze sdružení a členské základně to navrhne předseda. Ze zápisu ze zasedání revizní komise žalovaného z [datum] bylo zjištěno, že po přečtení zápisu z výborové schůze a zápisu z členské schůze žalovaného z [datum] byly čteny dotčené články stanov žalovaného a provozního řádu žalovaného, které měl žalobce porušit. Poté vypověděl svědek – hospodář mysliveckého sdružení [jméno] [příjmení], že skutečnosti zapsané v zápisu z výborové schůze jsou pravdivé a po upřesnění faktů opustil jednání. Bylo konstatováno i porušení § 49 zákona o myslivosti.

Z oznámení mysliveckého sdružení TARABKA NASAVRKY ze dne [datum] bylo zjištěno, že žalobci žalovaný oznamuje, že na schůzi žalovaného konané [datum] byl žalobce v tajném hlasování většinou členů spolku vyloučen z členství v Mysliveckém spolku Tarabka [obec] a to s odůvodněním hrubého porušení článku 3,4 a 8 provozního řádu MS, který byl všemi členy MS, včetně žalobce, odsouhlasen v roce 2013.

Z rozhodnutí Revizní komise žalovaného ze dne [datum] bylo zjištěno, že v reakci na odvolání žalobce proti rozhodnutí členské schůze ze dne [datum] o vyloučení žalobce bylo revizní komisí v čele s předsedou komise [jméno] [jméno] odsouhlaseno toto rozhodnutí z [datum], kdy komise je přesvědčena, že rozhodnutí členské schůze je právoplatné ve smyslu předpisů, pravidel a norem a rozhodnutí komise má žalobce považovat za konečné. Zaslání rozhodnutí bylo doloženo podacím lístkem, dokládajícím zaslání doporučeným dopisem žalobci.

Z výzvy a z podacího lístku soud zjistil, že byl žalovaný žalobcem vyzván doporučeným dopisem zasláním [datum], aby revokoval obě rozhodnutí z [datum]

a revizní komise a obnovil členství žalobce mimosoudní smírnou cestou s tím, že nebude-li zástupce žalobce o takovém postupu informován do [datum], bude podána žaloba k soudu.

pokračování - 11 - 12C 72/2015

Žalovaný na výzvu zástupce žalobce reagoval [datum], kdy odmítl smírné řešení navrhované žalobcem. Porušení povinností vyplývajících z Vnitřního řádu, Mysliveckého řádu, Stanov MS a v neposlední řadě i zákona č. 449/2001 Sb. o myslivosti v platném znění bylo ze strany žalobce natolik závažné, že smíru nelze vyhovět. Podle žalovaného porušení § 49 zákona a stanov bylo natolik hrubým porušením, že věc byla dále oznámena orgánu státní správy myslivosti při MěÚ v [obec] odboru životního prostředí. Za působení žalobce ve spolku – žalovaném byl žalobce vícekrát členskou schůzí projednáván, veškeré písemné materiály jsou k dispozici a budou v případě žaloby předloženy soudu.

Z e-mailu z adresy [adresa], [jméno] [jméno], pavlu [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], žalobci, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], a MUDr. [jméno] [příjmení] z [datum] soud zjistil, že v něm jsou vyzýváni, aby si vyzvedli povolenky k lovu a plomby, přičemž mají vrátit nepoužité plomby a staré povolenky k lovu. Lov bez platné povolenky k lovu a plomby bude považován za hrubé porušení vnitřního řádu.

Soudu byly přeloženy i snímky z fotopasti, na nichž prochází žalobce zleva doprava, stejným směrem jde i pes, žalovaný má loveckou zbraň, snímky jsou z [datum]. Soudu bylo předloženo i odůvodnění bodu 1) programu členské schůze žalovaného [datum] podepsané předsedou žalovaného [příjmení], kde je uvedeno, že žalobce o svátcích v honitbě žalovaného revíroval se dvěma psy, prokazatelně chodil po černé zvěři a podařilo se mu ulovit dva kusy černé zvěře. Jedno sele ulovil za Rohozenským rybníkem, kde zvedl asi 16 prasat, přičemž druhý den se v těchto místech konala naháňka. Druhý kus zvednul u [obec] se dvěma psy a šel po něm asi dva kilometry, dokud ho neulovil, byl to asi sedmdesátikilogramový dvouletý kňour v plné kondici. Na jeho zranění (malá tržná rána na zadním běhu), zřejmě po chrutí, přišel až při stahování. V obou případech hrubě porušil vnitřní řád. Členové žalovaného žádali neprodlené řešení případu na první schůzi. Ani u jednoho kusu neměl žalobce u sebe plombu. Chování žalobce považuje za absolutní bezohlednost a sobectví vůči ostatním myslivcům. Žalobce na poslední schůzi napadl hospodáře, že má špatně spočítaný odlov srnčí zvěře, aniž by to vysvětlil, podložil, naopak přišla omluva od žalobce.

Z plánu schůzí soud zjistil, že pro rok 2015 byl [datum] vydán plán schůzí, první z nich byla plánována na [datum] v 19 hodin jako mimořádná s programem – příprava a zajištění 20. mysliveckého plesu. K tomuto byl předložen i e-mail MUDr. [příjmení] z [datum] členům žalovaného k připomenutí konání schůze [datum], kde byla na programu i naháňka na černou zvěř [datum] a schválení plánu schůzí na rok 2015.

Z evidence vydaných a vrácených plomb a lístků o původu zvěře soud zjistil, že plomba byla žalobci vydána žalovaným [datum], na žalovaného jsou vedeny 2 plomby vydané [datum], převzetí plomb není vlastnoručně podepsáno žalobcem. Další plomba na žalobce je z [datum].

Z výpovědi svědka [jméno] [jméno] soud zjistil následující. Schůze [datum] byla řádně svolána, rozpis schůzí je na celý rok dán předem. Před schůzí byl výbor, aby projednal věci k fungování spolku. [jméno] se podle programu při schůzi, projednávala se i porušení stanov a provozního řádu žalobcem, pak byl vznesen návrh na jeho vyloučení a o něm se tajně

pokračování - 12 - 12C 72/2015

hlasovalo. Šlo o ulovení zvěře bez toho, aby měl žalobce plomby, o lov nepovoleným způsobem, kdy danou zvěř žalobce neměl lovit, a naháněl zvěř svými psy, což také neměl. Žalobce se snažil bránit, ale třeba plomby ty jsou jednoznačně evidovány a vydány mu nebyly. Před schůzí bývá výbor, který předjednává body programu, aktuálně pak některé přidává do programu schůze, jde o standardní postup u organizací. Jestli byl na programu bod porušení předpisů žalobcem už dopředu, svědek neví, ale určitě byl uveden už na začátku na schůzi v přednášeném programu schůze. Schůze se plánuje rok dopředu a pan [příjmení] minimálně měsíc před schůzí rozesílá e-maily o konání schůze a ještě týden nebo 14 dní před schůzí ji připomíná, je to standardní postup. Svědek je předseda revizní komise. Když z pozice revizní komise věc přezkoumával, měl k dispozici zápis ze schůze. Ze schůzí se pořizují audiozáznamy a lze tak předpokládat, že byl pořízen i z této schůze [datum].

Z výpovědi svědka svědka [jméno] [jméno] soud zjistil následující. Na členské schůzi [datum] byl svědek [jméno] osobně, projednávalo se tam porušení stanov žalobcem, čeho se konkrétně dopustil a za co má být vyloučen, pak se hlasovalo a nadpoloviční většinou byl žalobce vyloučen. Šlo mimo jiné o lov bez plomb, kdy zvěř nebyla označena a pak také lov černé zvěře, kterou žalobce lovil za pomoci psů, ačkoli v provozním řádu je povolen lov černé zvěře pouze na čekané. [příjmení] schůze porušení žalobcem předjednála a pak se to projednávalo na členské schůzi. Co se týče dat, poslední porušení bylo na [jméno], ta ostatní byla předtím. Schůze byla svolána jako obvykle jednatelem elektronicky. Žalobce byl na schůzi osobně přítomen, jemu vznesená obvinění odmítal, tak mu byly ukázány důkazy včetně snímků z fotopasti. Žalobce přesto nadále nesouhlasil s obviněními, ačkoli mu to bylo prokázáno a všeobecně se to vědělo. Že bude projednáváno porušení žalobce na členské schůzi bylo určitě uvedeno v e-mailu, který byl poslán všem členům před schůzí. Byla tam výzva, aby se dostavili všichni právě kvůli projednávání toho porušení. Na členské schůzi se projednávalo slovení černé zvěře, kdy žalobce tvrdil, že šlo o sanitární odstřel poraněné zvěře, ale zvěř ohledali svědci a musela být označena plombou přímo předsedou, protože ji žalobce neoznačil. Když se žalobce hájil, že střílel na zvěř a pak hned šel zpět k chatě, byly mu předloženy snímky z fotopasti, kde to bylo jinak, protože šel se psy přesně opačným směrem dál. Zápis ze schůze dělá vždycky jednatel pan [příjmení], který pořizuje i audiozáznam členské schůze, je to tak vždy. Se zápisem ze schůze se svědek [jméno] seznámil a odpovídá skutečnému průběhu.

Z výpovědi svědka svědka [jméno] [příjmení] soud zjistil, že svědek je myslivecký hospodář žalovaného, přebírá plomby, eviduje je, rozdává proti podpisu, vždy po slovení a předání lístku o původu zvěře s označením zvěře vydává další. Žalobce měl plombu od června nebo července 2014, ale nikdy se hospodáři nevrátila, prý ji žalobce ztratil. Hospodáři nebyl předložen ani lístek o původu zvěře. Protože zvíře nemělo plombu, označil jej druhý den volnou plombou, aby mohlo sdružení se zvířetem nakládat. Na schůzi hospodář byl, porušením sdělovaným žalobci byl lov se psy a lovení bez plomb – neoznačování zvěře. Tento bod schůze byl předschválen ve výboru. Neúčast žalobce na schůzích a další výtky se neprojednávaly jako zásadní. Že se to bude projednávat na členské schůzi, mu říkal předseda [datum] po slovení neulovené zvěře. U toho hospodář nebyl, ale ví o tom. Hospodář osobně [datum] sděloval žalobci, že bude projednáván na členské schůzi. Jeho porušování

stanov a provozního řádu bylo dokládáno snímky z fotopasti, pak měl žalobce možnost se obhájit a vysvětlit své jednání, ale podle názoru hospodáře obhajoba žalobce nebyla dostatečná. [datum] hospodář posílal e-mail ještě před výborem, že se bude projednávat žalobcovu porušení provozního řádu a stanov a jeho případné potrestání. [příjmení] schůze je

pokračování - 13 - 12C 72/2015

před členskou schůzí. Zápis z výboru a z členské schůze pořizuje MUDr. [příjmení] jako jednatel, pořizuje i audiozáznam schůze právě pro porizování zápisu. Důkazy na schůzi předkládané žalobci byly evidence plomb, kdy zvěř byla slovena bez plomb, žalobce měl jednu vydanou a posléze napsal, že ji ztratil, dále snímky z fotopastí, z nichž vyplynulo, že lovil pomocí psů. Důkazem bylo i to, že se k hospodáři dostala zvěř neoznačená. Při schůzi se četl dopis z výboru, kde se žalobci přednášelo to, k čemu se měl vyjádřit, dopis by měl být k dispozici i soudu.

Z výpovědi svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] soud zjistil, že se účastnil členské schůze. Záležitost žalobce se projednávala na výboru i na schůzi, šlo o porušení zákona o myslivosti a pravidel sdružení. Po zahájení z rozhodnutí výboru byla schůze seznámena s doplněním programu oproti rok dopředu danému programu o bod porušování pravidel žalobcem. [ulice] bylo informováno o tom, co se v prosinci událo ze strany žalobce a proběhlo tajné hlasování k tomu. Hlasy nepřítomných členů byly přičteny žalobci, i tak bylo vyloučení žalobce odhlasováno většinou, jak je uvedeno v zápisu, asi 7:5. Důvody byly žalobci sděleny – že nepoužíval plomby a způsob lovu, kdy podle provozního řádu a stanov nesmí člen lovit černou zvěř samostatně za pomoci psů a rovněž nesmí lovit před společným honem. Žalobce pak dostal prostor k obhajobě, nadále s obviněním nesouhlasil, což je pochopitelné. Že lovil, to žalobce sám přiznal, protože když šli ostatní před honem na naháňku, tak jim řekl, aby tam ani nechodili, protože už tam byl. Žalobci byly předkládány i fotky z fotopastí. Při schůzi se četl dopis výboru, kde bylo navrhováno i hlasování. Co se týče tohoto bodu programu, svědek se dozvěděl, že se to bude projednávat na schůzi ohledně žalobce od předsedy ústně, říkal mu, co se dělo, že byl žalobce lovit, ulovil dva divočáky, a že se to bude projednávat na schůzi. Plán schůzí s programem se vždycky asi v listopadu dává na celý příští rok, a proto tam nemohl být tento bod logicky zařazen. Na výboru byli seznámeni s tím, co se událo, a že se bude na schůzi dávat návrh na projednání a případné potrestání žalobce. Že bude tento bod na schůzi probírán, se svědek dověděl ústně [číslo] nebo spíše [datum], protože tam o svátcích bývá. Všem ostatním členům sdružení se tato informace dostala také buď ústně, nebo telefonicky, všichni kromě svědka [příjmení] trvale bydlí v [obec], není jich zase tolik. [příjmení] schůze probíhá hodinu před členskou schůzí. V prvním týdnu ledna to všichni věděli. Co bylo předmětem přímo výborové schůze, to se na schůzi čte. Zápis ze schůzí dělá svědek [příjmení] a to podle svých písemných poznámek a kusých digitálních záznamů na diktafonu. To jsou jeho soukromé záznamy, jsou to pomůcky pro porizování záznamů. Zápis vždy pořizuje nejpozději druhý den ráno, jakmile to sepíše, tak podklady likviduje. Zápis posílá nejprve ke kontrole hospodáři a předsedovi, zatím se nestalo, že by svědkovi byla vytknuta nějaká nepřesnost nebo neúplnost, kterou by měl opravit. Když mu to odsouhlasí, posílá to všem členům sdružení. Zápis není doslovný, je ve formě, která postačuje mysliveckému sdružení. Svědek se považuje se za pečlivého i vzhledem ke své profesi. Co se týče dalších bodů, projednával se ples, jako vždy se projednávaly věci z okresní organizace, hospodář informoval o stavu zařízení, o stavu konta, apod.. Zápis odráží skutečný průběh schůze, vše je uvedeno správně a pravdivě a na tom svědek trvá. Audiozáznamy ani poznámky už svědek nemá, protože je zlikvidoval druhý den ráno po sepsání zápisu. Jde o jeho osobní věc, nikoli nařízení výboru či členské schůze. Když 14 dní po schůzi chtěl žalobce audiozáznam schůze, svědek ho nemohl vydat, protože už ho neměl. Mezi těmi, kdo

byli o tom, že bude projednáván pan žalobce na schůzi, informování, byl i žalobce, byl informován předsedou, což ví svědek od předsedy. To prokazuje i jeho osobní přítomnost na této schůzi, protože jinak by tam v lednu určitě nebyl, to vyplývá i z presenčních listin předchozích schůzí. Navíc, když se ho na začátku ptali, jestli ví, proč tam je, co se bude

pokračování - 14 - 12C 72/2015

projednávat, tak řekl, že ví. Když se svědek dozvěděl od předsedy, že bude jednání žalobce projednáváno na schůzi, toho [datum], tak už tehdy mu říkal, že to řekl už i žalobci. Věděli to opravdu všichni, protože otec žalobce je také členem MS Tarabka, ale na schůzi se nedostavil právě

proto, že věděl, co se bude projednávat a bál se, že by to vzhledem ke zdravotnímu stavu a věku nemusel unést. To se svědek dozvěděl, byl to i důvod pro to, aby hlasy nepřítomných členů přičetli ve prospěch žalobce při rozhodování. Z jakých důvodů se otec žalobce na schůzi [datum] nedostavil, ví svědek jednak z e-mailu žalobce a jednak přímo od jeho otce, který mu to osobně řekl na další schůzi, na které už byl.

Z výpovědi svědka [jméno] [jméno] soud zjistil, že na schůzi [datum] osobně byl. Bod porušení žalobce tam byl zařazen, na začátku se četl program, ve kterém to bylo. Šlo o lov bez plomb a také o lov černé zvěře. Žalobci byly předneseny důkazy, pak se hlasovalo a žalobce byl vyloučen nadpoloviční většinou všech členů. Co se týče důkazů, byla tam svědectví předsedy a hospodáře, pak se předkládaly snímky z fotopastí, ze kterých vyplynulo, že obhajoba žalobce, že šel po výstřelu přímo zpátky na chalupu, není pravdivá. Všichni, kdo tu honitbu znají, to věděli, že to tak nemohlo být, že tam žádná cesta, kudy by se dalo jít k chalupě tím směrem, prostě není. Svědek osobně se o tomto bodu dozvěděl z programu na začátku schůze, ale o tom, co udělal pan žalobce, věděl již nějakou dobu předtím. Záznamy ze schůze i audiozáznamy si pořizuje jednatel [příjmení] [příjmení]. Ostatním pak přijde zápis ze schůze vždycky elektronicky.

Z výpovědi předsedy žalovaného [jméno] [příjmení] bylo soudem zjištěno, že u žalobce šlo o slovení tří kusů zvěře bez plomb, první bylo sele den před [jméno], myslivci žalovaného v té době neloví, o svátcích jen krmí. Předseda slyšel výstřel a volal panu [celé jméno žalobce] (žalobci), ale ten mu to nebral a po hodině volal, že mu pes zvedl sele. Neměl plombu a tak chtěl, aby předseda přijel. Když předseda řekl, že tam nepojede, tak ho dovezl k němu, aby ho oplomboval. Sele mělo ustřelený ryj, byla to podle předsedy čerstvá rána, protože sele bylo v kondici. Nemohlo tak jít o dohledávku po lovu konaném tři týdny předtím, jak tvrdil žalobce, protože to už by sele pošlo. Další byla srna mezi svátky, kdy měl žalobce slovit srnče a slovil srnu, tvrdil, že to bylo po dohodě s hospodářem, zase neměl plombu a srnu předsedovi předával v lese. Třetí byl divočák na [jméno], to předsedovi volal žalobce, že mu psi divočáka zvedli, opět neměl plombu, tak jel předseda do lesa a když táhli divočáka do auta, tak předseda žalobci výslovně řekl, že jim káže na schůzích morálku, kterou sám porušuje, a že se to bude projednávat na schůzi. Žalobce říkal už po prvním odstřelu, že má plombu v [obec]. Tak ho hospodář vyzval, aby si vyfasoval jinou, ale ani to neudělal a lovil dál bez plomb. Když po něm hospodář chtěl, aby ji poslal, to bylo po vyloučení, tak řekl, že ji ztratil. Když po vyloučení začal žalobce vyhrožovat soudy, a že je to bude stát [číslo] - Kč a on to vyhraje, tak žalovaný postupoval tak, že dali plomby vyřešit na státní správu. Nevěděli, co proti nim zamýšlí, když dlouhodobě neoprávněně kritizoval hospodáře. Nyní se baví jen o vrcholu ledovce, třech případech žalobce za tři týdny, ale za 20 let předtím jde o mnohem víc, žalobce nikdy neodvezl zrníčko do lesa, nikdy neslovil nic pro sdružení, nedělal brigády, v podstatě téměř každou schůzi se v jeho nepřítomnosti jednalo o jeho vyloučení. Předseda to nenavrhoval, aby byl vyloučen. Už [datum] předseda žalobci řekl, že porušil pravidla tak, že to bude projednáváno na schůzi. To nekrmení nebylo podstatné, ani srna a proč nebyly

plomby v zápisech o pochybeních, předseda neví, proč to tam jednatel nenapsal. Členové žalovaného v souvislosti s vyloučením projednávali zásadní pochybení a to lov se psem a nepoužívání plomb. Ke všem pochybením se žalobce e-mailovou korespondencí přiznal.

pokračování - 15 - 12C 72/2015

Ze svědecké výpovědi JUDr. Ing. [jméno] [příjmení], člena žalovaného, který je dle svého vyjádření v přátelském vztahu k oběma účastníkům, a pro něž byla účast u jednání velmi trapnou situací, soud zjistil následující. Svědek byl na schůzi žalovaného projednávající vyloučení žalobce, žalobci bylo kladeno za vinu, že porušil vnitřní předpisy žalovaného. Bylo mu vytýkáno, že byl se psem v honitbě a střelil dva kusy, když se to podle předpisů žalovaného nemá, ty předal žalovanému. Víc si svědek přesněji nepamatuje. Svědek sám nesouhlasil s přísností trestu, podle něj by za takový prohřešek stačilo napomenutí, ale většina členů sdružení byla pro vyloučení. Na nějaké další důvody, které padly v souvislosti s vyloučením žalobce, si svědek už nevzpomíná, a to ani ohledně

plomb. K plnění povinností žalobcem vůči žalovanému se svědek nemohl vyjádřit z důvodu svého pouze ročního členství. O konání schůze byl svědek vyrozuměn dopředu e-mailem, jestli tam byl uvedený na programu bod týkající se vyloučení žalobce, si svědek nepamatuje. Svědek je členem žalované krátkce, proto určitě nezažil žádné jiné vyloučení. Bylo řečeno, že před naháňkou se nemá se psy chodit do honitby, aby se nevyplašila zvěř. Žalobce to tehdy vysvětloval tím, že šlo o raněnou zvěř. To je pro svědka logické vysvětlení, neví, proč by to jinak žalobce dělal, když má možnost chodit do tolika honiteb a je podle svědka velmi zkušený myslivec. Většina členů rozhodla pro vyloučení žalobce. Co se týče vztahu mezi žalobcem a předsedou [jméno] [příjmení], má svědek za to, že se zřejmě asi nemají rádi, ale neví proč. Na nepřátelský vztah mezi nimi usuzuje svědek z toho, že to byl [jméno] [příjmení], kdo navrhl, aby byl žalobce pro své provinění vyloučen ze spolku. Jestli by stejným způsobem postupoval [jméno] [příjmení] i u jiných členů spolku, pokud by se dopustili stejného jednání, tak vzhledem k tomu, že se předseda o fungování spolku dobře stará, je pravděpodobné, že ano.

Ze svědecké výpovědi [jméno] [příjmení], synovce žalobce, bylo zjištěno, že svědek má myslivecké zkušenosti, je mysliveckou stráží a zapisovatelem v MS [obec], provozuje myslivost několik let, běžně zdělává zvěřinu. [příjmení] [jméno] 2014 chvíli byl u stahování černé zvěře žalobcem, kdy u toho byl přítomen i pan [jméno] [příjmení], osobně prase nestahoval. Žalobce svědka tehdy upozorňoval na nějaké starší zranění kýty u zvířete, bylo vyhojené, nekrvácelo to. U zvěře byl i [jméno] [příjmení], ale jestli se na to zranění také díval, to svědek neví. Ta rána nebyla krvácející, byla vyhojená, těžko říct, jakého byla původu. Zvíře svědek živé neviděl, ale běžně se stává, že zvíře přijde i o třech běhách. Žalobce má Bavorské barváře [jméno] a [jméno], které velmi dobře svědek zná. Barváři jsou typičtí tím, že reagují na barvu. V ten den bylo mezi [jméno] [příjmení] a žalobcem cítit napětí ze situace, určitě se nijak fyzicky nenapadali a jestli tam něco proběhlo, tak maximálně ústně, ale svědek se nepamatuje, o čem konkrétně šlo. Že vztah [jméno] [příjmení] a žalobce není přátelský, usuzuje svědek pouze z toho, že byl při té situaci na [jméno] a pociťoval to jejich vzájemné napětí, jinak o jejich vztahu nic neví. Barváři v leči reagují stejně jako při naháňce, tedy zvedají a nahánějí zvěř a to nejenom zraněnou a krvácející, ale i zdravou. Naháňka probíhá v nějakém širším prostoru, leč je potom přesně vymezený menší prostor, kde probíhá už samotný hon, kdy například myslivci obstaví houštinu při lovu. Barváři jsou cvičeni na to, aby reagovali na krvácející zvěř a i na prk, což je po zastavení krvácející rány vylučovaná tekutina ze žláz zvířete. Co se týče té rány, kterou svědek viděl, těžko říct, jestli ještě s ohledem na delší dobu od zranění a nekrváčovost mohlo jít o prk. Svědek pouze předpokládá, že na toho [jméno] bylo zvíře označené plombou, protože u nich to tak bez výhrad dělají, že jsou slovené kusy označeny. Určitě to tehdy nezkoumal, takže to nemůže říct s jistotou. Jestli by se psi žalobce pustili za zdravou zvěř normálně mimo naháňku, to se normálně stává, svědek sám chodí do leče se psy běžně a honí zdravou zvěř. Je možné, že se to stane i při běžné procházce, že se za zdravou zvěř psi pustí, ale záleží hlavně na pokynu myslivce. Zdravou zvěř mimo leč

pokračování - 16 - 12C 72/2015

nedostihne žádný pes, pouze poraněné. [příjmení] ji jako zdravou dostihne, ale není ji schopen zastavit.

Ze svědecké výpovědi [jméno] [celé jméno žalobce], otce žalobce a člena žalovaného soud zjistil, že na členské schůzi, kde se jednalo o [jméno], nebyl. Že byl syn (žalobce) projednáván na schůzi, pro svědka nebylo překvapením, protože mu to syn předem říkal, že ho tam budou projednávat. Svědek byl někdy v prosinci u stahování divočáka žalobcem, pamatuje si, že to mělo na kýtě poranění, ten kus už neměl hlavu, zřejmě byl dostřelen do hlavy. To poranění bylo natolik průkazné, že se o tom svědek, žalobce a [jméno] [příjmení] nijak nebavili. O charakteru rány nic víc neví, bylo to jasně viditelné, neměli proč se o tom bavit. Svědek se schůze neúčastnil, ale nedokáže říct přesně už proč. Pozvánky svědek nedostával, po tom konfliktu se žalobcem svědkovi už vzkazují. Svědek se už kvůli věku aktivně neúčastní akcí žalovaného. To poranění bylo na měkkou

kýtu, ale svědek to nesondoval, neví, jestli rána krvácela nebo ne, není veterinářem. Ta poranění jsou u slovené zvěře běžná.

Předseda žalovaného [jméno] [příjmení] se ohrazoval proti výpovědi svědka [jméno] [celé jméno žalobce], kterého osobně vyzumívá jeho soused v domě [jméno] [příjmení], na schůzi se omlouval. Co se týče rozebíraného jeho „nenávistného vztahu“ vůči žalobci, podle něj pak je pravdou, jako předsedovi mu bylo navrhováno vyloučit žalobce opakovaně, nikdy to neudělal. I ve zkušebním řádu se u barvářů toleruje štvání zdravé zvěře, při zkouškách musí barvář štvanou zdravou zvěř opustit do 15 minut a vrátit se, pokud ji neopustí, snižuje se známka o 1-2 stupně. Barváři jsou typičtí tím, že dokáží štvát poraněnou zvěř i několik kilometrů a těžko se potom dohledávají, protože u zhaslé či poraněné zvěře zůstávají a nevrátí se.

Podle § 3028 odst. 1, 2 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (dále jen „obč. zák.“) se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklá ode dne nabytí jeho účinnosti. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. [ulice] podle zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, se považují za spolky podle tohoto zákona (§ 3045 odst. 1 obč. zák.). Každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může podle § 258 obč. zák. navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí orgánu spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, pokud se neplatnosti nelze dovolat u orgánů spolku. Podle § 259 obč. zák. právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí. Soud neplatnost rozhodnutí ve smyslu § 260 obč. zák. nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu spolku hodném právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit. Soud neplatnost rozhodnutí nevysloví ani tehdy, bylo-li by tím podstatně zasaženo do práva třetí osoby nabytého v dobré víře. Porušil-li spolek základní členské právo člena závažným způsobem, má člen právo na přiměřené zadostiučinění. Namítne-li to spolek, soud právo na zadostiučinění člena spolku nepřizná, nebylo-li uplatněno (§ 260 obč. zák.) a) v době stanovené pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí, nebo b) do tří měsíců ode dne právní moci rozhodnutí o zamítnutí návrhu, byl-li tento návrh zamítnut podle § 260. Členská schůze je schopna usnášet se podle § 252 odst. 1 obč. zák. za účasti většiny členů spolku. Usnesení přijímá většinou hlasů členů přítomných v době usnášení; každý člen má jeden hlas. Podle § 49 odst. 1 zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb. každý kus ulovené nebo nalezené užitkovatelné zvěře

pokračování - 17 - 12C 72/2015

spárkaté (odborné označení pro lovné přežvýkavce z řádu sudokopytníků a pro prase) musí být ihned po ulovení, nalezení nebo po provedené dohledávce označen nesnímatelnou plombou; zúčtovatelné plomby vydává uživatelům honiteb orgán státní správy myslivosti. U ostatní zvěře ulovené na společných lovech musí být při přepravě více než 10 kusů vystaven uživatelem honitby lístek o původu zvěře; to platí i u zvěře dohledané po provedení společného lovu. Podle § 239 obč. zák. neurčí-li stanovy něco jiného, může spolek vyloučit člena, který závažně porušil povinnost vyplývající z členství a v přiměřené lhůtě nápravu nezjednal ani po výzvě spolku. Výzva se nevyžaduje, nelze-li porušení povinnosti odčinit nebo způsobilo-li spolku zvlášť závažnou újmu. Neurčí-li stanovy jiný orgán, rozhoduje o vyloučení člena statutární orgán (§ 240 obč. zák.), neurčí-li stanovy jinak, může návrh na vyloučení podat v písemné formě kterýkoli člen; v návrhu se uvedou okolnosti osvědčující důvod pro vyloučení. Člen, proti kterému návrh směřuje, musí mít příležitost se s návrhem na vyloučení seznámit, žádat o jeho vysvětlení a uvést i doložit vše, co mu je k prospěchu.

Na základě provedení dokazování má soud zjištěn následující skutkový stav. Žalovaný jako spolek myslivců rozhodl na své členské schůzi [datum] v tajném hlasování většinou hlasů o

vyloučení žalobce jako svého dosavadního člena ze sdružení [název žalovaného] a to pro hrubé porušení článků 3,4 a 8 provozního řádu žalovaného. Tyto důvody byly obsaženy i v písemném oznámení žalobci o vyloučení. Jako další důvod se na schůzi projednávalo porušení zákonné povinnosti označovat nesnímatelnou plombou ihned po ulovení zvěř spárkatou žalobcem. V provozním řádu jsou podrobněji specifikovány povinnosti členů žalovaného dle stanov žalovaného. Jednání, v němž je spatřováno hrubé porušení článků 3,4 a 8 provozního řádu žalovaného ze strany žalobce, bylo porušením povinnosti nestopovat v zimním období černou zvěř vyjma situace, že je tomu tak z rozhodnutí hospodáře či výboru, dále povinnosti nelovit černou zvěř jinak než na čekáně (čekaná je lov zvěře, při němž lovec v tichosti, dobrém větru a přiměřeném zákrytu nebo na vysokém posedu čeká na zvěř za účelem lovu, až mu přijde na dostřel) a porušením zákazu lovit úmyslně zvěř se psem vyjma povoleného výcviku, naháněk a honů. Žalovaný samostatně za pomoci psů ulovil dva divočáky [datum] a [datum], sledoval zvěř pomocí psů mimo jiné v předvečer společného honu. Žalobce neoznačoval ulovenou zvěř plombami, protože plombu ztratil a nové plomby si nevyzvedl, zvěř byla následně označována hospodářem. Ulovenou zvěř žalobce odevzdal žalovanému bez většího prodlení. Na schůzi byl k předchozí výzvě žalovaného přítomen žalobce osobně, tudíž byl seznámen s obsahem skutků, které mu jsou kladeny za vinu jakožto porušení článků 3,4 a 8 provozního řádu žalovaného, byl seznámen i s vytýkaným porušováním zákonné povinnosti plombovat ulovenou zvěř. Výpověďmi svědků, e-mailovými zprávami a i výpovědí předsedy žalovaného bylo prokázáno, že žalobci byly známy důvody, pro které byl projednáván, a to předem. Žalobce měl možnost obrany při členské schůzi, žalobcova osobní účast na schůzi byla předem žádána. Schůze byla naplánována s předstihem již [datum], v tomto původním programu schůze nebyl bod týkající se projednání porušování povinností žalobcem uveden, když k jednání žalobce došlo až [číslo] a [datum]. Obranné tvrzení žalovaného, že šlo o sanitární odstřel ulovené zvěře nebylo prokázáno, a to ani přímými svědky stahování zvěře, tito pouze vypověděli, že tam nějaké starší zranění bylo, nekrvácelo, je to tak u slovené zvěře časté. Nebylo tvrzeno ani prokazováno, že by se sám žalobce dostal do přímého kontaktu se zraněným zvířetem, že by toto zvíře nějakým způsobem ohrožovalo jeho, jeho psy nebo kohokoli jiného při jeho pochůzce (šoulání). Nadpoloviční většinou členů byl žalobce ze žalovaného při členské schůzi vyloučen. K odvolání žalobce rozhodla revizní komise žalovaného, která potvrdila správnost rozhodnutí členské schůze ve shodě s provedenými

pokračování - 18 - 12C 72/2015

důkazy, byť podle stanov odvolání proti rozhodnutí o vyloučení nespadlo do její kompetence. Zápisem z jednání výboru žalovaného před jednáním členské schůze, výpověďmi svědků přítomných na členské schůzi bylo prokázáno, že předseda žalovaného přednášel svou písemnou řeč připravenou pro výborové jednání i na členské schůzi, což ostatně potvrdil v e-mailu i žalobce, žalobci jako jeho porušení povinností bylo vytýkáno i porušení povinnosti označovat ulovenou zvěř plombou, kromě obou shora uváděných divočáků šlo i o srnu, která nebyla označena plombou. Podle stanov může členská schůze na návrh výboru vyloučit člena, který porušil hrubě nebo opětovně do jednoho roku od uložení opatření členskou povinností či mimo jiné právní předpisy o myslivosti.

Soud přezkoumal zjištěný skutkový stav ve smyslu ustanovení § 3028 obč. zákoníku č. 89/2012 Sb. podle ustanovení § 214 a násl., zejména pak § 258 a násl. občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. účinného od 1.1.2014 Sb. a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána žalobcem důvodně. Naléhavý právní zájem na požadovaném určení vyplývá přímo ze zákona, kde je upravena možnost se soudně bránit vyloučení ze spolku, proto se soud zabýval věcí samou. Tvrzení žalobce učiněná ve vztahu k neplatnosti rozhodnutí v žalobě opřena o to, že rozhodnutí žalovaného neobsahují vymezení skutku, jímž měl žalobce porušit články 3,4 a 8 provozního řádu žalovaného, a ani úvahy žalovaného vedoucí ke kvalifikaci porušení jako hrubého, soud neshledal právně relevantní pro kauzu. [příjmení] formálnost, na které staví žalobce, není na místě, a to vzhledem k charakteru žalovaného jakožto sdružení občanů. K judikatuře v tomto směru např. rozhodnutí NS ČR sp. zn.

28 Cdo 326/2009. Všem zúčastněným bylo známo, o jaké konkrétní prohřešky se jednalo a v souvislosti s tím je jejich popis obsažený v zápise o členské schůzi dostatečným. Spornou mezi stranami byla aplikace názoru vysloveného v rozsudku Nejvyššího soudu ČR (dále NS ČR) sp. zn. 28 Cdo 2976/2010, kdy žalobce se jej dovolával, žalovaný měl za to, že je žalobcem vytržen z kontextu. Podle soudu uvedený judikát nelze na projednávanou situaci vůbec použít, neboť jde o zcela rozdílné premisy. Daný judikát dopadá na situaci, kdy stanovy sdružení umožňovaly vyloučení člena rozhodnutím valné hromady bez jakéhokoli odůvodnění, kdy ze zápisu z jednání výkonného výboru sdružení vyplynulo, že se měl žalovaný po dobu dvou let, „nevhodně chovat“, přičemž nebylo prokázáno, že by byl žalovaný prezidentem sdružení či snad výkonným výborem na nevhodnost svého chování, „kvalifikovaným způsobem upozorněn“ nebo jakkoli sankcionován. V daném případě MS Tarabka nešlo o situaci, kdy by stanovy připouštěly vyloučení člena bez uvedení důvodu a k vyloučení žalobce nedošlo bez uvedení důvodu. Důvody, v nichž je sdružením spatřováno hrubé porušení povinností žalobcem, byly žalobci sděleny nejprve ústně samotným předsedou žalovaného, z dokazování vyplývá, že nejpozději [datum], posléze i detailně při členské schůzi, žalobce měl možnost se k nim vyjádřit, hájit se. Žalobce s nimi byl seznámen, což bylo prokázáno svědeckými výpověďmi, zápisem z členské schůze a e-mailovou komunikací se žalobcem. Žalobce rovněž namítal nedosažení potřebné intenzity porušení povinností ve vztahu k vyloučení žalobce. Zde se žalobce odkazoval na rozhodnutí NS ČR 28 Cdo 1785/2008 a 28 Cdo 2895/2004, podle nichž musí jít o hrubé porušení povinností člena sdružení, aby mohlo následovat vyloučení člena ze sdružení, což ostatně vyplývá i z dikce zákona. Soud dospěl k závěru, že porušení povinností žalobcem dosahovalo této intenzity. Argumentace žalobce, že šlo o sanitární odstřel, nemá ve vztahu k porušení povinností žalobcem významu. Žalobce sám porušil hned několik ustanovení provozního řádu, když svým jednáním umožnil loveckým psům volný pohyb a honění zvěře. Žalobce sám ani nikdo jiný nebyl nijak ohrožen posléze jím střelenou zvěří, tato zvěř byla psy žalobce naháněna. Nešlo o situaci, kdy by žalobce sám narazil na raněné zvíře, které pod následky zranění (např. z chrutí) zdlouhavě a mučivě umírá nebo které v důsledku

pokračování - 19 - 12C 72/2015

zranění někoho ohrožuje. Šlo o situaci, kdy psi vyhledali slabší kusy, kdy u jednoho kusu bylo prokázáno, že měl nekrvácející zranění staršího data. Psi neměli na volno co v honitbě pohledávat, pokud jim nebylo možno zabránit v lovu. Kromě porušení této povinnosti, kdy lov je povolen pouze na čekané, bylo žalobci vytýkáno i to, že se takto zakázaným způsobem choval před naháňkou a honem, kdy tímto způsobem zrazoval, tedy mohl vyhnat zvěř z prostoru, kde měl probíhat následně společný hon. Intenzita porušení povinností je zvyšována i opakováním uvedené činnosti žalobcem, situace se opakovala hned dvakrát a vždy s tímž výsledkem, [číslo] a [datum]. Samotná instalace fotopasti pak nutně evokuje i možný závěr, že psi na volno v honitbě bývali častěji, a proto došlo k instalaci, to však nebylo tvrzeno ani prokazováno, je to pouze možné logické vysvětlení existence záběrů již z [datum]. Členové si pravidla chování určili ve stanovách a provozním řádu právě proto, aby vykonávali právo myslivosti v souladu se zájmem celku, se zájmem všech. Pokud se dohodli, že nějaký způsob lovu je přípustný a nějaký ne, je na členech toto respektovat. V tomto směru lze dát za pravdu i předsedovi žalovaného, který se vyjádřil v rámci tvrzení tak, že kdyby porušovali pravidla všichni, tak nemusí žádný spolek existovat, a sám předseda jako důchodce by mohl být v lese se psy stále a slovit tam většinu zvěře. [příjmení] žalobce sanitárností odstřelu zásadně selhává, protože i kdyby byla prokázána, což nebyla, tak nemá významu ve vztahu k porušení povinností ohledně lovu. Primárně totiž byl porušen zákaz daného způsobu lovu, jak již bylo řečeno shora. Navíc nešlo ani o dohledávání raněné zvěře po honu. Co se týče námitek žalovaného, že žalobce rozšířil žalobu po prekluzivní lhůtě, což by nemělo být připuštěno, soud má za to, že jde pouze o doplňující tvrzení ve vztahu k tvrzenému rozporu rozhodnutí se zákonem. Soud se jimi proto také zabýval. Ostatně ani tato tvrzení nejsou natolik relevantní, aby jejich prokázání vedlo soud k vyhovění žalobě. Co se týče namítaných procesně – formálních pochybení určujících vadnost vydaného rozhodnutí, jak k jejich uplatnění došlo [datum]

v průběhu řízení, má soud za to, že ačkoli nedošlo k písemnému návrhu člena žalovaného na vyloučení žalobce s uvedením konkrétních okolností osvědčujících důvod pro vyloučení žalobce ze žalovaného, nemá to za následek neplatnost rozhodnutí žalovaného. Stanovy žalovaného obsahují speciální úpravu pro vyloučení člena, kdy o něm rozhoduje členská schůze na základě návrhu výboru, nikoli statutární orgán. Tady již forma není vyžadována, logicky by byla odvoditelná z § 240 obč. zák., ovšem zákon zde nestanoví žádnou sankci v souvislosti s nedodržením formy návrhu, tedy například neplatnost rozhodnutí na základě návrhu podaného v jiné formě. V daném případě byl návrh na vyloučení žalobce přednesen až v průběhu samotné schůze předsedou žalovaného, kterého k tomu zmocnil výbor, který se na tomto postupu (a návrhu) usnesl bezprostředně před konáním samotné schůze. Z časového hlediska tedy sepsování návrhu v písemné podobě ani nebylo možné. Námitka žalobce, že neměl dostatečný prostor k seznámení se s porušeními, která mu jsou kladena za vinu, není opodstatněná, žalobci byly známy prohřešky proti provoznímu řádu, o které se na schůzi jednalo. Co se týče osmidenní lhůty pro svolání schůze jako takové, ani nedodržení této lhůty nemá ze zákona za následek neplatnost jednání, potažmo rozhodnutí na schůzi přijatých. Jak již bylo uvedeno, schůze byla svolána již [datum] podle plánů schůzí, bod týkající se projednávání chování žalobce byl na program zařazen až poté, co se stala v pořadí druhá událost, tj. po [datum]. Žalobci v tomto směru bylo dáno na vědomí, že se bude jeho porušení povinností projednávat a měl by být z tohoto důvodu přítomen. Sám žalobce pak přítomen byl právě proto, že věděl, co se bude projednávat, ačkoli původně neměl v úmyslu se schůze účastnit. Ostatně od žalobce se o tom dozvěděl i otec žalobce, který svou neúčast na schůzi omlouval. Co se týče námítky žalobce, že neměl nedostatek prostoru k realizaci svých práv podle § 240/2 občanského zákoníku, tato otázka je velmi subjektivní, nikde není žádná objektivní lhůta stanovena.

pokračování - 20 - 12C 72/2015

Z pohledu členů žalovaného je logické, že se záležitost projednávala na v pořadí první konané první schůzi. Žalobce o tomto bodu programu věděl od [datum], nejpozději však od doručení e-mailu s požadovanou účastí žalobce na schůzi. Členové se shodli, že i při samotné schůzi měl žalobce prostor ke své obraně. Dlužno říci, že se obrana žalobce ode dne schůze až do závěrečného návrhu u soudu nijak výrazněji nezměnila, nerozšířila, žalobce uplatňoval co do obsahu stejné skutečnosti – tj. sanitárnost odstřelu, i když času bylo až do podání žaloby a v průběhu řízení zajisté dost. Další schůze byla plánovaná až na [datum]. S ohledem na závažnost porušování povinnosti byla záležitost zařazena na první schůzi v pořadí, což je pochopitelné. Ve vztahu k názoru žalobce, že všeobecnou známostí důvodů vyloučení nelze nahradit chybějící obsah úkonu v písemné formě, se soud již vyjádřil výše ohledně následků nedostatku písemné formy (právní norma bez sankce). Velmi stěžejní pro posuzování formálních náležitostí procedurálního charakteru i obsahového charakteru rozhodnutí se soudu jeví rozhodnutí NS ČR sp. zn. 28 Cdo 326/2009, podle něhož rozhodnutí orgánu sdružení nelze posuzovat jen podle měřítek kladených na právní úkon v oblasti veřejného práva, s ohledem na dobrovolnost sdružení obvykle fyzických osob je žádoucí též zohlednit zamýšlený obsah rozhodnutí, třeba i ne přesně vyjádřený. Tedy lze na kvalitu úkonů pohlížet méně přísně právě z důvodu dobrovolnosti účasti osob na sdružení, to platí zvláště v tomto případě. Trochu jiná by byla situace například u profesního sdružení s povinným členstvím. Co se týče tvrzení žalobce o vyloučení jakožto důsledku osobních antipatií předsedy žalovaného [jméno] [příjmení] vůči žalobci, tento zůstal v rovině tvrzení žalobce. Svědek [příjmení] – synovec žalobce sice uváděl, že cítil napětí ve vztahu mezi žalobcem a předsedou žalovaného [datum] při stahování divočáka, ovšem to mohlo pramenit ze situace, kdy předseda vytýkal žalobci jeho porušování povinností s tím, že se tím budou zabývat. Naopak z výpovědi svědka [příjmení], který není nijak zvláště zainteresovanou osobou v tomto sporu, vyplynulo, že předseda žalovaného se stará o spolek dobře a dá se předpokládat, že by za stejné provinění proti provoznímu řádu ze strany jiného člena následoval stejný postup ze strany předsedy žalovaného. Ostatně návrh na vyloučení žalobce pouze přednášel předseda žalovaného, šlo o návrh výboru žalovaného. Co se týče tvrzení žalobce ohledně

zástupnosti důvodu vyloučení, který podle něj vyplývá ze SMS předsedy žalovaného, kde mu sděluje, že nepochopil, že ho tam nikdo nechce, nebylo rovněž prokázáno. V řízení byly prokázány důvody pro vyloučení spočívající v opakovaném nerespektování provozního řádu žalovaného (minimálně ve dvou případech), žádný jiný důvod prokázán nebyl. Tvrdí-li žalobce, že jde o zástupný důvod, bylo břemeno tvrzení břemeno důkazní na něm. [příjmení] fyzických osob, v daném případě myslivců, je sdružením osob, které mají určitý společný cíl, za účelem fungování spolku k tomuto společnému cíli se přijímají stanovy, které vymezují mimo jiné práva a povinnosti členů spolku. Je na členech, aby stanovy (v daném případě stanovy a v podrobnostech provozní řád) respektovali. Za situace, kdy jsou respektovány, nestačí nějaké dílčí antipatie mezi některými členy k tomu, aby došlo k vyloučení člena, kterého nemá někdo rád. O vyloučení člena bylo rozhodnuto většinou hlasů a to nejen prostou většinou přítomné nadpoloviční usnášení schopné většiny, ale většinou všech členů. Důvodem vyloučení nebyly antipatie samy o sobě, jak tvrdí žalobce, natož antipatie jediného člena celého sdružení. Je sice nesporné, že ve sdružení fyzických osob nelze mezi členy vyloučit vzájemné sympatie či nesympatie, ale pokud se k tomu nepřidruží porušování povinností zjevným způsobem a v hrubé intenzitě, nemohou nesympatie jednoho vést k vyloučení druhého. Na druhou stranu nelze nevidět i problematickou existenci člena porušujícího pravidla, který je ve sdružení osob proti vůli ostatních přes porušování pravidel, je obvykle otázkou času, kdy poruší pravidla takovým způsobem, s nímž stanovy spojují možný následek vyloučení ze sdružení a kdy toho členové využijí. Je pak otázkou většiny, zda je takový člen vyloučen či nikoli. Jeden hlas ovšem nikdy

pokračování - 21 - 12C 72/2015

člena nevyloučí. Co se týče porušování povinnosti plombování slovené zvěře, je pravdou, že toto porušování povinnosti nebylo uvedeno v písemném oznámení žalobci a výslovně není uvedeno ani v zápise o průběhu schůze, na schůzi však zaznělo, což bylo prokázáno výpověďmi jednotlivých svědků a bylo čteno i v rámci zápisu z výborové schůze, který byl čten na schůzi žalovaného v celém znění. Tato povinnost vyplývá ze zákona o myslivosti a její porušení by bylo podřaditelné přímo pod stanovy. Zde by však soud neshledal porušení povinnosti natolik intenzivním, že by bylo schopno samo o sobě odůvodnit vyloučení žalobce ze žalovaného. Snad v případě opakování po předchozím jiném opatření uloženém v dané souvislosti. V daném případě tedy v tomto porušení povinnosti žalobcem soud neshledává základ pro vyloučení. Co se týče další námitky žalobce, že zápis ze schůze neodpovídá skutečnosti, kdy na schůzi byly žalobci kladeny za vinu jiné skutečnosti než v zápise, toto nebylo prokázáno. A i pokud by to prokázáno bylo, určitě by takové skutečnosti nebyly základem pro vyloučení, pokud by vedle nich nestála porušení povinností podle článků 3,4 a 8 provozního řádu, což si je jisté vědom i žalobce. Tato porušení jsou stěžejní, ta jsou základem pro vyloučení žalobce. Jestli při schůzi bylo žalobci vytýkáno i nepřilíš aktivní působení v rámci žalovaného či něco dalšího, jisté by to samostatně neobstálo jako důvod pro vyloučení. Co se týče žalobcovy obrany, že zvěř odevzdal, čímž prokázal čistý úmysl, toto tvrzení podle názoru soudu není relevantní ve vztahu k naplnění předpokladů pro vyloučení žalobce (porušení povinností ohledně lovu). Pomine-li soud jakékoli jiné pohnutky pro odevzdání slovených kusů (například vybrané chutě či přebytky masa při využívání více honiteb či masa vůbec například ve vztahu k zaměstnání žalobce), svědčí odevzdání spíše o neznalosti stanov a provozního řádu, kdy lovení černé zvěře je povoleno individuálně pouze na čekané a je zakázáno ji v zimě stopovat a žalobce si jejich porušení svým jednáním neuvědomil. Nebylo prokázáno, že by žalobce šoulal, že by měl bezprostřední vliv na chování svých psů tak, aby vyloučil možnost jejich honění zvěře. Co se týče tvrzení, že zdravou zvěř nelze za pomoci psů individuálně uhnat a slovit, k tomuto se soud ve vztahu k porušení povinností vyjadřoval, stejně tak i v souvislosti se „sanitárností“ odstřelu. Pokud tedy zvěř nebyla v plné kondici, což by se dalo předpokládat, když byla nadehnána psy žalobci mimo leč, pak za takové situace žalobce zřejmě dovozuje, že by lov psy povolen byl. To však ze stanov a z provozního řádu nevyplývá, ostatně to vše již bylo uvedeno shora.

Protože soud neshledal žalobu důvodnou a nevyhověl jí, tedy neurčil neplatnost obou napadených rozhodnutí žalovaného, není dán ani žádný základ pro rozhodnutí o zadostiučinění, tedy o omluvě žalovaného vůči žalobci. Soud proto i v této části žalobu zamítl.

Pro plný úspěch žalovaného ve věci mu soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal i právo na náhradu nákladů řízení ve výši odměny za zastoupení ve věci advokátem stanovené podle advokátního tarifu za 8 hlavních úkonů právní pomoci po [číslo] - Kč (převzetí a příprava zastoupení, písemné vyjádření k žalobě, doplnění vyjádření, další písemné vyjádření k tvrzením žalobce a 4 jednání), 8 x režijní paušál 300 Kč, cestovné celkem 311 - Kč [část obce] – [obec] a zpět ke čtyřem jednáním 4x 12,5 km osobním automobilem Alfa Romeo s průměrnou spotřebou 8,6 l [číslo] km při ceně benzínu Natural 95 29,70 Kč a amortizačním paušálu 3,80 Kč/km, 8 náhrad za promeškaný čas po 100 - Kč a 21 % daň z přidané hodnoty z těchto položek. Náhradu nákladů řízení [číslo] - Kč soud podle § 149 o.s.ř. stanovil na žádost žalovaného zaplatit žalobci přímo do rukou zástupce žalovaného v obecné třídní lhůtě plnění podle § 160 občanského soudního řádu.

pokračování - 22 - 12C 72/2015

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání podané ve lhůtě 15 dnů ke Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočce v [obec], prostřednictvím soudu podepsaného a to ve dvou vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na jeho soudní výkon.

Mgr. Eva Bačkovská, v.r.

Chrudim 29. února 2016

Mgr. Eva Bačkovská
soudce